

לג:

עין משפט
נר מצוה

י"א א מיי' פי"ח מהל' פסה"מ
הלכה יב:
י"ח ב מיי' שס הלכה יג:

מוסף רע"י

תני ברדלא. שם חסדי:
 מדיאיתקש קודש למקדש.
 והאי קרא בכל קדש לא תגע ואל
 תמקדש לא חבא, ודישני לקמן
 מה מקדש יש באוהרתו נטילת
 שמה, שחבא אל המקדש טמא
 נכרת, טף אזהרת הקדש דרש
 שם, וכן שמה והיט אלהי
 שטעוס עליה כרת, דליו נגזיה
 וילא כרת: תניא ברותיה דר"ל.
 יליין אזהרה לשמא שכלא את
 מקדש מבכל קדש לא תגע (מכות)

ליקוטים

[illegible][illegible]

לדבמות (דף ט.) ולקמן ברש"י וזוהו מקומן (דף מט.) לפי שיהא אש
לדבמות לידן בדבר הדוש צדקה יד וצדקה רגל יכול לא היה טעון
דמיון דמים ואימורים לגבי מוצא מ"ל כחטאת כחש"י הוא לכהן
דמים חטאת טעונה וכו' ואם כן ימא"י מה חטאת טעונה סמיכה ומתן
דמים ואימורים לגבי מוצא אף
אש כו':

לענין מלקות איתמר. פירש

בְּקוֹטְרֵס חֲצֵל לֹא נִעְנֵן
דְּבִרְתָּ דְּמִוּצִיָּה מְזוּרָע שְׂרָאָה קִרִּי
וְהַקֶּסֶה הָיָה עֵשֶׂה לְדִלְחִי אִיכָל
וְלֶאֱקֹשֵׁי לְחֵין עֵשֶׂה ^[א] דּוּחַל לֹא תַעֲשֶׂה
עֵשֶׂה לֹא דְנֻגִיָּה ^[ב] בְּמִקְרָת וּמִמָּוָה
לְרִצּוֹת טְבוֹל יוֹם וְעוֹד קִשְׁיָה
לִיָּה אֲפִילוֹ לֹא גִרְדִּיָּה הִיךְ דְּחִי לִיָּה
^[ג] הֵא צִינְדֵּל דְּמִיעֵקֶר לֹא לֹא מִיִּקְיִים
וְיֵשׁ לוֹמֵר דְּעֵשֶׂה שִׁים צו כְּרַת
חֲמוּר ^[ד] וְדִחִי ^[ה] לֹא כְּדֹאשְׁכֶּן צִפְרָה
תַּחֲמִיד נַחֲטָה (פִּסְקִים נט.) דְּעֵשֶׂה שִׁים
צו כְּרַת דּוּחַל עֵשֶׂה דְּהַשְׁמֵלָה אֲעִיגִי
צִינְדֵּלָהוּ אֵין עֵשֶׂה דּוּחַל עֵשֶׂה וְאִם
וְהֵלָא דְּתַאֲמֵר וְהֵלָא גְבִי עֵשֶׂה דְּמִזּוּרָע
דְּחֲמוּר מִשּׁוֹם שְׁלוֹם בֵּית וְדִחִי עֵשֶׂה
עֵשֶׂה דְּקִאֲמֵר גְּבִי שִׁלּוֹה הֵקָן (תוֹמַיִן
קסא.) לֹא נִרְכִּיבָה ^[ו] שְׁנִטְלָה עִ"מ שְׁלֵחָה
לְדִלְחֹא לִיכָא וְי"ל דְּעֵשֶׂה דְּמִזּוּרָע אֲחִי
עִ"מ דְּחֲמוּר כִּיּוֹן לִיכָא כְּרַת לֹא אֲחִי
דְּמִזּוּרָע וְהֵלָא צִפְרָה פִּסְקִי כְּרַת ^[ז] כְּרַת
הִי גִרְסִינֵן רַבִּי יוֹחָנָן אֲמוּר אֲיִנו

לוקה ג'י חומרות דתרומה דקאמר שכן מחפ"א הוה מ"י לתימחש
ומ"י נגיעת קודש ללוקה בתרומה ולא בקודש לרבי יוחנן ועוד יש
חומרות הרבה כדפירש' ציממות: **ההוא** בתרומה **כהוב**. הקשה
ה"ר חיים מכל מקום לילקי בקודש כדאשכחן בפ"ק דכריתות (דף ק"ז
דלכול חלב המוקדשין לוקה שלש משום וכל זר לא יאכל קודש אע"ג
דבתרומה כתיב כיון דכתיב לשון קודש ^א ויתיר דהתם איכא מעילה
שהוא נהנה ילפ"י ^{בא} חט חט מתרומה דקאמר ג'י הויד כמעילה ^א וכל
דירכתא ילפינן מעילה חט חט מתרומה דאלן לענין שאר לאוין לא
ילפינן ללקות על קודש כמו על תרומה דחטא ^{בא} בשגגה במעילה
וכל זר לא יאכל קודש אלא חזר לא יאכל כי קודש ^א ^ב

אזהרה לאוכל בשר קודש מנין. ^(ט) תימה תפוק ליה מלא תו
וציבורים דאוכלין בטומאת עמון לוקה מדכתיב לא תוש

וְהָיָה כִּי יִשְׁכְּנוּ לִפְנֵי ה' טַהַר וְיִסְדֹּר חֻכֵּינָם בְּקִשְׁרָה חֲתָם וְקִשְׁמֵר רַחֵם
 מִן הַקִּדְשִׁים כִּי אִם רָחַץ וְאִמְחָא אִינְטֵרִיךְ וְהִלָּל מֵהָאִי קִרָּה תִּפְסֹק
 וְהָיָה קִרָּה אֵלָּא טוּמְאָה הַנוּגָמָה בְּמַעֲשֵׂר דְּכִתְבִּיזִי ^(ה) בְּקִרָּה הַיִּלְכָּבִיב
 וְקִשְׁמֵר מִדְּמֵאֵרִינן בְּפִרְקָא כֹּל שְׁעָה ^(פסחים דה) וְהַשְׁכֵּר אֲשֶׁר יִגַּע דְּ
 בְּפִקְאָא לֵן מִתַּחַס אֵלָּא טוּמְאָה הַנוּגָמָה בְּמַעֲשֵׂר וְאִינְטֵרִיךְ וְהַשְׁכֵּר
 לְדִיּוּקָא ^(ה) בְּטַמְאָה הָאוּכֹל דְּחִמּוּר טַיִף אִי לֹא דְכִתְבִּיזִי

תניא בוותיה דריש קריש בכך קדש לא רגע. מימה דהכא (יבמות עה.) אמרינן ואיבעית אימא נגיעה דתרומה מהכא לאי אקרי דנגיעה דמעשר דתרומה ^א לעיל מיניה מקשי אפיפוך דברייתא דגבי קודש נגיעה כחילה והוא הדין בתרומה ועוד קשיא לקודש לא בעי לרבות את התרומה ובדייתא היא במתות כהנים ^ב וקודש דעתך לתרומה גיורת ושפחה צנות מיכל תרומה ניניה ^ג ודרשא כמאן לא כריש לקיש ^ד דמוקי ליה לאזכרה לטמא שאכל את הקדש לנגוע בקודש ומרביא דבכל אזכרה לאכול לפני זריקה אבל לתרומה מרבי יוחנן מוקי לא בעי אזכרה לנגוע בתרומה אבל לאכול לא מוקי לאכול תרומה ליינו למאן דמוקי קודש דאישי איש מזרע אהרן כן אזכרה לאכול תרומה מנא ליה אלא מבבל ק דבבבליה דהא שפיר דא איכא מאן דמוקי לא בתרומה אע"פ דתקדישין מרבינן מרי קריא חז צוז ודז ציוולת [גבי תרומה] ודז תרומה ועוד יז לומר דבתרומה דלא תליא בכפרה לא בעי תרומה

כל הפסולין פרק שלישי זבחים

אמר. הא דלחמך עולא לעיל (בב) משמיה דריש לקיש בביאה ב לענין מלקות אמר. כדקאמר לוקה בביאה אכל לא לענין ברת דמותביה מזורע ה שראה קרי דבי איתקש ביאה לנגיעה לאוהרה איתקש כדכתיב לא תבא אכל לעונש לא איתקש דאין עונש

זנגייה: **לטמא שנגע** **קדש**
איסמ לא יליף ריש לקיש מלקות
מההוא קדא אללא לטמא שנגע קדש
ולא איירי צדיאת מקדש כלל:
בתרומה כתיב כדמוכה סיפיה
דקרא עד מלאת ימי טוהרה שיעריכי
שמה שהיא טבולה יום ארוך
שטובלת בשביעי ללידתה וכל ימי
טוהר שלה [הרי] היא כטבולה יום
וזיום מ' ואחד מציאה קרבנה.
ומדכתיב לא תגע עד מלאת ה' אלל
משימלאו ימיה תגע ואפי"ה מוסקרת
כפרה ע"כ בתרומה כתיב דלענין
קדש ה' עד שתיצא כפרתה והכי
מוקמינן להאי קרא ציציתם בהעל ה'
וכיון דבתרומה כתיב לא ילפינן
מלקות דקדש ה' ואפילו בק"י דלין
מוהירין מן הדין ה': **לאוכל בשר קדש**
בטומאת הגוף: כלל קדש לא תגע.
ודרשינן לקמן אזהרה לאוכל:
טומאתו טומאתו כתיב צרכת ה'
באוכל קדש בטומאת הגוף ה' וטומאתו
עליו וכתבי צדיאת מקדש ה' עוד
טומאתו צד מה צדיאת מקדש ה' איה
אזהרה ה' ולא יטמאו את מנזיהם אף

טומאת הגוף דלכול קודש מיפוק ליה אזהרה מהכא: ומשני טמא
 נפסקא לן מדאפקיה בלשון נגיעה: אזהרה לאוכל עיקר
 מידרש מדאיתקש קדש למקדש בזהאי קרא דרשין מה
 ביאת מקדש דבר שיש בו כרת אף אזהרת קודש דבר שיש
 בו כרת והיינו אכילה דליוו נגיעה לא אשכחן כרת ומיהו
 נפסקא לן מיהיה מדאפקיה בלשון נגיעה:
 כווסיה דרש לקיש. דאזהרה לאוכל קדש מהכא:
 נטילת

הַיָּמִים וְצִוְנוּגָה בְּקֹדֶשׁ לֵיכָא מַעֲלִיָּה וְהָיִר יַעֲקֹב דְּלוֹרְלִינִישׁ לֹא גְרַם
 [דְּכַחֲבִי גְבִי קֹדֶשׁ עֲלֵמָה וּמַתְרומָה לֹא יִפְסִיךְ] ^ו :
 מַעֲשֵׂר לְאַחֲכֹל בְּשַׁעֲרֵיךְ כִּי הֵיךְ דִּנְפָקָא לֵן צַפֵּי הָעֶרֶל (יִצְחָק דָּף ע"ג) : מַעֲשֵׂר
 לֵךְ בְּשַׁעֲרֵיךְ תַּחֲכַלְנוּ הִכָּא לֹא תוֹכֵל לְאַחֲכֹל וְצִין בְּטוֹמַתָּה הַגּוֹף
 גְּבִי מַעֲשֵׂר וְצִיטוֹרִים טוֹמַתָּה הַגּוֹף בְּהִידֵּא כַּחֲצִי צִיָּה לֹא יִשְׁכַּח
 תַּרְוִיחָא טוֹמַתָּה הַגּוֹף וְטוֹמַתָּה בְּשֵׁר יֵשׁ מִפְּשֵׁר צִיָּה מִנִּי לְאַפְסוּקִי
 רִיךְ קִרְא תַּצְטוֹל יוֹם שְׁמוֹתָה מַעֲשֵׂר שְׁמוֹתָה עַל אֲחִילֵת קִדְשֵׁי
 טוֹמַתָּה לֹא יִשְׁכַּח לְמַה לִּי מֵלֵא תוֹכֵל לְאַחֲכֹל בְּשַׁעֲרֵיךְ נִפְקָא לֹא
 מוֹקְמִינָא דִּטְוֹרִים בְּמַעֲשֵׂר וְשִׁמָּא קִרְא דְלֵא תוֹכֵל הוּא מוֹקְמִינָא
 קִרְא בְּעֵלְמָא וְזֹאהֲרָה לְטוֹמַתָּה בְּשֵׁר לֹא הוּא יִדְעָנָא :

ע דאך ברייטא מוקאמא לאהי קרא צקודש ולא צתרומה וצפ' הער
אך דמניא בכל קדש לא מגע ומיימי הך ברייטא ויש לומר דהתם
ל' צריך לחלק בין נגיעה לצבילה דתרומה ולבטי מיימי ראיה מכל
צאהיא שעתא דהתם וצפרק קמא דשבוטות (דף ק"א) אמרין צביל
הצבילה דתרומה מיידי דמכותו שעתא דהתם דקיי אלא דקאמר
בבבא הא דאי צנות מגע וניהו אלא צבילה דמיי ודשעתא הא
מדאיתאש קודש למקדש ומדאפסיה בלשון נגיעה אפסיה [א] לאזהרה
ל' מוקי ליה כלל אלא נפקא ליה לאזהרה לאכול תרומה מאיש איש
ומיך ה"ר אפרים האי דמוקי ליה צימות [דף ק"א] וס' ד"ה והמין
בעל שלש ראיות ולא יאכל עד אשר יטרו עד דמיימי צפרי ולקודש
לא מגע אע"ג דהתם פריך לתנא דמוקי ליה צב בעל שלש ראיות
גירות ושפתא לאו צנות מיכל דמוקי וניהו אף עז גב צבילתא
י' כיון דחיון כבר צבילת קודש דזו ויולדת שוין ה"ר גבי צבילת
ראי לזו ויולדת אלא דווקא למקדש [א] שצריך להמין הכפרה:

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) מכות יד; (ב) ת"כ תורשי
פ"א ה"ה, ירוש שבת פט"ז
(ג) מכות יד; ע"פ (ד) שם;
ציונות ע"ה, דף קע;
(ה) מכות ה; (ו) יקרא ז, כ;
(ז) במדבר יג, ט; ע"פ פסחים
ספרי (ח) נזיר מה, כה; (ט)
שבת במדבר מכות, ח;
שבת ע"פ (י) וע' הטעם מוס'
מולין עה, ד"ה מנין; (יא) פסחים
ה'המדרין פד; (יב) וע'
בבב' מכות פד; ד"ה ההוא
ה'המדרב עב"א; וכתובים ממנות
עוד, ד"ה לאר; (יג) עיין לעיל
עו: (יד) אלף למעטרין

תורה אור השלם

1. וְשִׁלְשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשָׁה יָמִים תֵּשֵׁב בְּדַמֵּי טְהוֹרָה בְּכָל קֹדֶשׁ לֹא תִגַּע וְאֶל הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֹא עַד מְלֵאת יְמֵי טְהוֹרָה:

שינויי נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]